

LGD

Razem dla Powiatu
Radziejowskiego

Plan Odnowy Miejscowości Piołunowo 2010-2020

Opracowała: mgr Agnieszka Krygier
Sprawdziła: mgr Ewelina Patyk
Weryfikował: dr Marek Szuszman

Piołunowo 2010

Spis treści

I.	INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE RADZIEJÓW	3
II.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	6
III.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI.	12
IV.	WIEŚ W OBIEKTYWIE	17
V.	ANALIZA „SWOT”	29
VI.	PLANOWANE ZADANIA INWESTYCYJNE	31
VII.	PODSUMOWANIE	35
VIII.	BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA	37

I. Informacje ogólne o gminie Radziejów

Gmina Radziejów leży w środkowo – wschodniej części historycznego terenu Kujaw. Znajduje się we wschodniej części Niziny Wielkopolsko – Kujawskiej.

Uwzględniając uwarunkowania administracyjne gmina położona jest w południowej części województwa kujawsko – pomorskiego i wchodzi w skład powiatu radziejowskiego. Od wschodu graniczy z gminami Bytoń i Osięciny, od zachodu z gminą Kruszwica, od północy z gminą Dobrze, od południa z gminą Piotrków Kujawski. Siedzibą władz gminy jest miasto Radziejów.

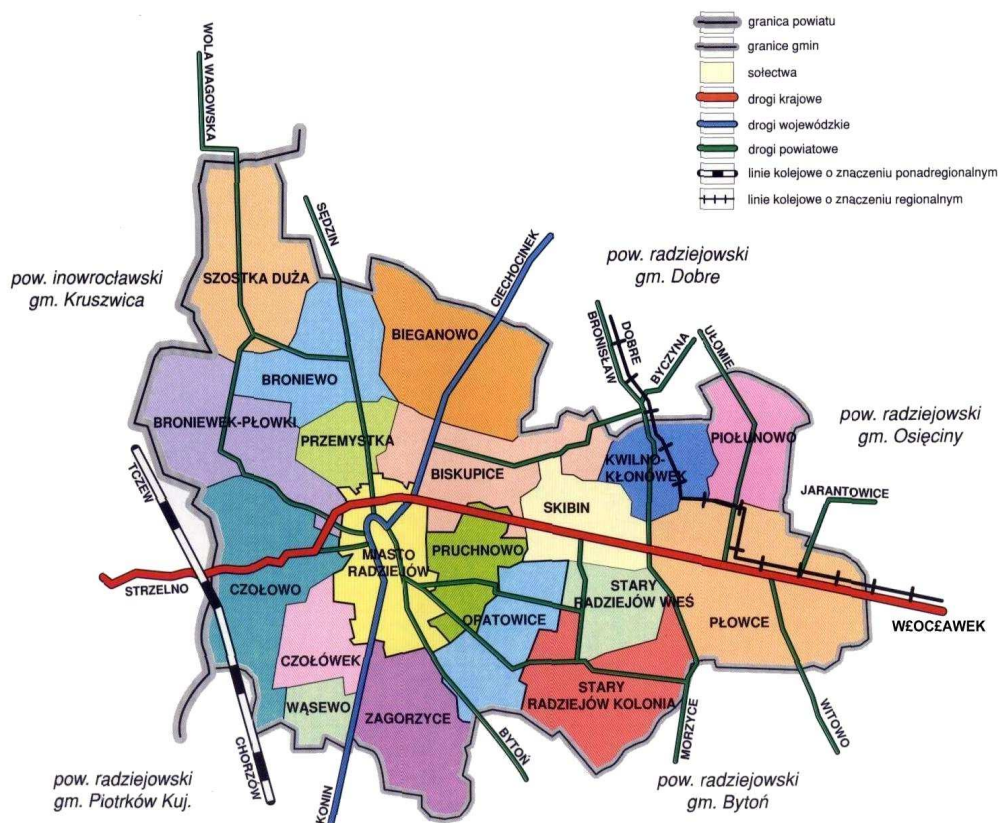
Powierzchnia gminy wynosi 92,6 km², z czego użytki rolne zajmują 8779 ha. Obszar gminy zamieszkuje 4530 mieszkańców, średnia gęstość zaludnienia wynosi 49 osób/km².

Według danych Urzędu Gminy Radziejów na jej terenie wyszczególnionych jest 18 sołectw i 27 miejscowości.

Gmina charakteryzuje się wysoką produkcją towarową. Główne kierunki produkcji to bydło mleczne, opasowe, trzoda chlewna oraz uprawa zbóż, buraków cukrowych, rzepaku i warzyw gruntowych.

Przez obszar gminy przebiega magistrała węglowa – linia kolejowa łącząca bezpośrednio zagłębie węglowe Górnego Śląska z Gdynią. Składa się ona z dwóch części:

- Południowej Herby Nowe – Karsznice - Inowrocław – Nowa Wieś Wielka (253 km)
- Północnej Nowa Wieś Wielka – Bydgoszcz – Kościerzyna – Gdynia.

Mapa Gminy Radziejów z podziałem na sołectwa

Infrastrukturę drogową w gminie stanowią: droga krajowa nr 62 Włocławek – Radziejów – Anusin o długości 12,1 km, droga wojewódzka nr 266 Ciechocinek – Radziejów – Konin o długości 5,3 km, drogi powiatowe – 46,5 km oraz 89, 75 km dróg gminnych.

Obszar obecnej gminy od wczesnego średniowiecza związany był z Kujawami i wyodrębnionym w końcu XIII wieku księstwem kujawskim. Do końca okresu przedrozbiorowego teren gminy znajdował się w granicach województwa brzesko – kujawskiego i powiatu radziejowskiego. Następnie, w wyniku rozbiorów i podczas zaborów jego podległość administracyjna zmieniała się kilkakrotnie. Od 1918 r. teren gminy znalazł się w granicach powiatu nieszawskiego, w województwie

warszawskim. Od 1 kwietnia 1938 r. razem z powiatem nieszawskim, włocławskim, lipnowskim i rypińskim znalazł się on w granicach województwa pomorskiego.

W 1975 roku, kiedy wszedł w życie dwustopniowy podział administracyjny Państwa i nastąpiła likwidacja powiatu radziejowskiego, terytorium Gminy weszło w skład utworzonego wówczas województwa włocławskiego. W roku 1992 podzielono Miasto i Gminę Radziejów na dwie niezależne jednostki: Gminę Radziejów i Miasto Radziejów. Odrodzenie powiatu nastąpiło z początkiem 1999 roku a gmina Radziejów weszła w skład powiatu radziejowskiego w województwie kujawsko-pomorskim.

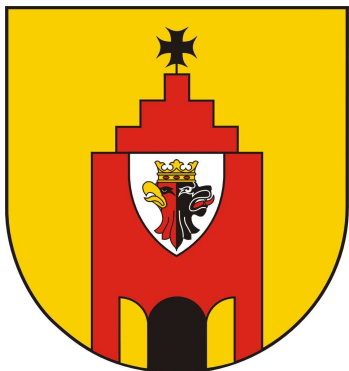
Z Gminą Radziejów wiąże się ważna dla historii Polski bitwa stoczona pod Płowcami 27 września 1331 roku pomiędzy wojskami Władysława Łokietka a zakonem krzyżackim. Bitwa ta rozwiła legendę o niepokonanych Krzyżakach, choć nie zakończyła się jednoznacznym zwycięstwem Polaków.

Świadectwem bogatej przeszłości są zabytki i dobra kultury znajdujące się na terenie gminy, które znajdują się pod ochroną prawną i opieką konserwatorską. Należy tutaj wymienić :

- pradziejowy kompleks osadniczy Opatowice – tzw. Wzgórze Prokopiaka,
- zespoły dworsko – parkowe w Biskupicach, Czołótku, Płowcach, Przemystce i Skibinie,
- park podworski w Broniewie,
- kościół parafialny pw. św. Wojciecha i Barbary w Broniewie,
- kapliczki przydrożne w Broniewie, Czołowie, Czołótku i Kłonówku,
- cmentarz rzymsko – katolicki w Broniewie,
- cmentarz poległych w bitwie z 1331 roku w Płowcach,
- pomnik dla uczczenia zwycięskiej bitwy Władysława Łokietka z wojskami Zakonu Krzyżackiego w Płowcach.

Przez teren gminy przebiegają również szlaki turystyczne. Szlak Łokietka wiedzie z Inowrocławia przez Kruszwicę, Radziejów, Płowce do Kowala, Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach prowadzi z Aleksandrowa Kujawskiego przez Krzywosądz, Dobre, Radziejów, Piotrków Kujawski, Babiak, Izbicę Kujawską,

Brześć Kujawski do Włocławka. Lokalnym szlakiem turystycznym jest szlak bitwy pod Płowcami wiodący z Radziejowa przez Pruchnowo, Stary Radziejów, Płowce, Witowo do Osięcin.

Herb Gminy Radziejów

Flaga Gminy Radziejów

II. Charakterystyka miejscowości

Dzieje miejscowości Piołunowo sięgają XVI w. i jak podają źródła historyczne wieś nosiła nazwę „Pielunowo”.

Piołunowo w 1489 r. stanowiło własność królewską. Z rejestrów poborowych powiatu radziejowskiego z 1557 r. i 1566 r. wynika, że wieś Piołunowo liczyła 3 łany i zamieszkiwana była przez 3 zagrodników. Użytkownikiem wsi był Mikołaj Roskowski – wojski kruszwicki. Król Zygmunt III Waza w 1616 r. przekazał Piołunowo Mielżyńskiemu. W 1631 r. wieś, która była nadal królewszczyzną dzierżawił Stanisław Legocki herbu Jasieńczyk. Miejscowość liczyła wtedy 12 domów.

Piołunowo bardzo dotkliwie odczuło okres potopu szwedzkiego. W 1662 r. we wsi znajdowały się tylko 4 domy.

W 1779 r. miejscowość należała do Wincentego Modlińskiego, podkomorzego brzesko-kujawskiego, dziedzica Krzywosądzki. Modliński na własny koszt zbudował groblę od Krzywosądzki do wsi Sędzin i w związku z tym król Stanisław August za poniesione koszty ofiarował Modlińskiemu Piołunowo. W tym czasie miejscowość liczyła 7 domów i ok. 46 mieszkańców.

Z upływem lat liczba mieszkańców powiększyła się do 57, z których 4 zamieszkiwało w rodzinach półrolników, 30 komorników, 5 owczarzy, 17 służących i 1 skotarz. W 1827 r. liczyła 9 domów i 88 mieszkańców.

W 1881 r. właścicielem folwarku Piołunowo był Lniski. Folwark ten uznawany był za rozległy i liczył 595 mórg. Jego zabudowania składały się z 10 budynków murowanych i z 1 budynku drewnianego.

Przed wybuchem I wojny światowej w Piołunowie istniał młyn wietrzny. Usytuowany był na polu, które obecnie jest własnością Lesława Zaparuchy.

W okresie międzywojennym właścicielami dóbr ziemskich Piołunowa była rodzina Daszkowskich. W 1924 r. córka Daszkowskich wyszła za mąż za Jana Waldicką, który poślubiając młodą dziedziczkę stał się właścicielem dóbr ziemskich Piołunowa. Po wybuchu II wojny światowej w 1939 r. właściciele majątku zostali wysiedleni. Po zakończeniu wojny nie powrócili do kraju.

Na mocy Dekretu o Reformie Rolnej z 1944 r. w Piołunowie zawiązał się Komitet Parcelacyjny, który miał na celu podział ziemi należącej do Jana Waldicką na działki rolne. Rolnicy uprawiali otrzymaną ziemię, budowali najczęściej gliniane budynki inwentarsko-mieszkalne kryte słomą.

W wielu miejscowościach na kujawskich polach i wzgórzach m.in. w Piołunowie znajdowano pozostałości po cmentarzyskach pogańskich. Ślady te pochodzą najprawdopodobniej z okresu epoki brązu z III i II tysiąclecia p.n.e. Każda mogiła przedstawia kształt wielkiego trójkąta ostrokątnego złożonego z wielkich kamieni. Pod tymi kamieniami zwykle znajdowano popielnice wypełnione popiołem, skałkami, krzemieniami. W jednej z takich popielnic na piołunowskim polu należącym do Kazimierza Joachimiaka znaleziono 3 noże ofiarne o dwóch ostrzach z obu stron. Ponadto Kazimierz Joachimiak znalazł w trakcie prac polowych narzędzie przypominające widły, pochodzące z okresu bitwy pod Płowcami. Obecnie znajdują się one w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. W 1980 r. została wyorana bardzo ostra siekierka z krzemienia bez drzewca.

Starsi mieszkańcy Piołunowa słyszeli z opowiadań swoich ojców, że kamienie z tego cmentarzyska były użyte do budowy parkanu przy kościele w Byczynie.

Obok wsi usytuowany był tzw. „cmentarz choleryczny”, miejsce pochówku osób zmarłych na cholere. Obecnie znajduje się w tym miejscu pole uprawne, którego właścicielem jest Krzysztof Nawrocki. W latach 50-tych poprzedniego stulecia na jednej z dróg Piołunowa stał krzyż, który został przeniesiony ze wzgórza, na którym był cmentarz aby nie przeszkadzał w uprawie pola.

W 1956 r. w Piołunowie powstało Kółko Rolnicze. Współorganizatorem i pierwszym prezesem był Mieczysław Rogacki. W skład Zarządu w czasie działalności Kółka wchodził: Stanisław Małecki, Jan Walczak, Stanisław Kardasz, Tadeusz Wieczorek, Mieczysław Małkowski, Władysław Majos, Józef Nowak, Władysław Gajda, Kazimierz Kowalewski, Edward Staniszewski. Kółko organizowało szkolenia dla rolników, kupowało narzędzia rolnicze tj.: żniwiarkę konną, dwa aparaty do ochrony roślin oraz dwa wały. Zarząd Kółka Rolniczego sprowadzał materiał siewny, sadzeniaki, nawozy azotowe typu saletrzak i azotniak a także drzewa owocowe. Członkowie organizowali wycieczki do Warszawy i innych miast w Polsce. W 1964 r. Prezesem Kółka Rolniczego został Ryszard Żywica. Członkami: Jan Kardasz, Władysław Majos. Od 1968 r. prezesem jest Jerzy Rogacki. W skład Zarządu wchodził: Stanisław Wieczorek, Zdzisław Sobociński, Henryk Nawrocki, Jan Kardasz, Ryszard Żywica, Jan Bogdański i Ryszard Staniszewski. W okresie prezesury Jerzego Rogackiego Kółko było prężnie działającą organizacją. Zakupiono narzędzia do uprawy ziemi: siewnik do zboża i buraków, sadzarkę, kopaczkę, agregaty do uprawiania ziemi, które sprawne są i użytkowane do dziś.

Z inicjatywy agronoma Szarłasa w 1968 r. w Piołunowie powstało Koło Gospodyń Wiejskich. Przewodniczącą Koła została Janina Rogacka. W skład Zarządu w różnym okresie czasu wchodził: Lucyna Małkowska, Anna Walczak, Stanisława Wieczorek, Stanisława Nawrocka, Janina Zaparucha. Panie organizowały kursy pieczenia, wycieczki. Z pieniędzy składkowych zakupiły zastawę stołową. W 1992 r. KGW zawiesiło swoją działalność.

W 1970 r. powstał Związek Młodzieży Wiejskiej. Przewodniczącym został Longin Rogacki. W skład Zarządu wchodził: Maria Małecka, Krystyna

Lewandowska, Jan Bogdański, Stefan Małkowski, Stanisław Wieczorek, Jadwiga Rusin, Jerzy Rogacki, Zdzisław Wieczorek, Edward Kołtuński, Janusz Chmielewski. Organizacja w latach 70-tych wślawiła się popularną akcją „Każdy kłos na wagę złota”, polegająca na nieodpłatnej pomocy starszym rolnikom przy zbiorze zboża. Rada Wojewódzka w Bydgoszczy, Rada Powiatu w Radziejowie i Kółko Rolnicze przyczyniły się do budowy świetlicy w Piołunowie. Z Funduszu Rozwoju Rolnictwa pozyskano 200 tys. zł. Obiekt oddano do użytku w 1972 r. i nosił nazwę „Dom Zabaw i Rozrywki”. Opiekunem i gospodarzem świetlicy był Longin Rogacki. W tym czasie Przewodniczącym Rady Gromadzkiej w Płowcach był Mieczysław Małkowski, który pomógł prezesowi Rogackiemu przy budowie świetlicy. Udział w rozwoju wsi miały rodziny: Walczaków, Nawrockich, Wieczorków, Kardaszów, Małkowskich, Kowalewskich, Żywiców. Związek Młodzieży Wiejskiej i Koło Gospodyń Wiejskich organizowały imprezy kulturalne.

W 1973 r. Longin Rogacki był delegatem na V Krajowy Zjazd Związku Młodzieży Wiejskiej w Warszawie. Został odznaczony brązową i srebrną odznaką. Natomiast Jerzy Rogacki był delegatem na krajowy Zjazd Kółek i Organizacji Rolniczych w Warszawie. W 1984 r. i 2004 r. brał czynny udział w organizacji dożynek centralnych, które odbyły się w Radziejowie.

W 2005 r. powstało Piołunowskie Towarzystwo Sportowe „Piołunowianka”. Prezesem został jego założyciel Longin Rogacki. W skład Zarządu weszli: Wiesław Nowak, Agnieszka Żywica, Sławomir Małkowski. W składzie Komisji Rewizyjnej znaleźli się: Ryszard Staniszewski, Stefan Małkowski, Piotr Żywica. Organizacja ma za zadanie krzewienie kultury fizycznej na wsi, wspieranie i rozpowszechnianie sportu. Posiada swój statut, logo. PTS Piołunowianka ma kilka sekcji sportowych tj.: drużynę do piłki siatkowej, tenisa stołowego, drużynę szachową, a także współpracuje z drużynami: Dragon Byczyna, Olimpia Nowa Wieś, Zjednoczeni Czołowo, Kumple Janosika, Sami Swoi, Sportino z Dobrego, Kuranty Powąłkowice i KS Ziemowit Osiećiny. Organizuje turnieje sportowe o zasięgu Powiatowym takie jak: siatkówka halowa, siatkówka plażowa, strzelectwo sportowe, turnieje tenisa i turnieje szachowe.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

Piołunowo	
Województwo	Kujawsko- pomorskie
Powiat	Radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	178
Powierzchnia	412,4888

W okresie po II wojnie światowej w miejscowości Piołunowo funkcję sołtysa piastowali:

- 1946 r. – 1951 r. Józef Waszak
- 1951 r. – 1953 r. Mieczysław Małkowski
- 1953 r. – 1957 r. Stanisław Nawrocki
- 1957 r. – 1972 r. Władysław Majos
- 1972 r. – 1988 r. Ryszard Żywica,
- 1988 r. – 2001 r. Stefan Małkowski
- od 2001 r. Jadwiga Małkowska

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

Piołunowo jest położone ok. 8 km na północny wschód od miasta Radziejów. Miejscowość należy do parafii Byczyna.

Mapa obrazująca Gminę Radziejów z zaznaczonym położeniem Piołunowa

III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

DZIEDZICTWO KULTUROWE	
Obiekty zabytkowe	W miejscowości nie znajdują się obiekty zabytkowe.
Obiekty o wartościach historycznych i sentymentalnych	Przydrożny krzyż. Został odnowiony z funduszy sołeckich w 2008 r. przez: Jerzego Rogackiego, Zdzisława Wieczorka oraz rodziny: Gujańczyków, Kardaszów.
DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE	
Tradycje, obrzędy, gwara	Praktykowany jest nadal zwyczaj odpustów: 3 maja i 16 października, które odbywają się w parafii Byczyna p.w. Św. Jadwigi. W kościele parafialnym w miesiącu wrześniu odbywają się dożynki parafialne. Kultywowany jest też zwyczaj, który potocznie nazywa się „chodzeniem z kozą”, w okresie od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli.
Legends, podania i fakty historyczne	Nazwa Piołunowo pochodzi od licznie występującego w tej miejscowości Piołunu – niezwykle gorzkiego ziela.
INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	
Biblioteki	Mieszkańcy Piołunowa korzystają z Gminnej Biblioteki Publicznej w Radziejowie z/s w Płowcach oraz z Biblioteki w Byczynie.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	
Zaopatrzenie w energię elektryczną	Piołunowo jest zaopatrywane w energię elektryczną od 1961 roku.
Zaopatrzenie w ciepło	Zaopatrzenie miejscowości w ciepło oparte jest na indywidualnych źródłach ciepła. Są to w przeważającej części kotłownie opalane miałem i groszkiem. Ogrzewają one zakłady, gospodarstwa, instytucje i budynki mieszkalne.
Zaopatrzenie w gaz	W miejscowości rozwinięta jest gospodarka gazem bezprzewodowym, który używany jest w gospodarstwach domowych głównie do przygotowywania posiłków. Dotyczy to głównie butli gazowych.
Sieć wodociągowa	Długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 121,7 km. Sieć wodociągowa zasilana jest wodą z hydroforni w Płowcach.. W 2009 roku cała sieć wodociągowa została zmodernizowana zgodnie z wymogami Unii Europejskiej.
Gospodarka ściekowa	W 2 gospodarstwach istnieją przydomowe oczyszczalnie ścieków, funkcjonują one za pomocą drenów rozprowadzających. Natomiast większość gospodarstw posiada szamba wybieralne.
Usuwanie odpadów	Nieczystości stale odbiera Firma „Saniko”, które składowe na wysypisku w Machnacu k. Włocławka.
GOSPODARKA I ROLNICTWO	
Zakłady pracy. Przedsiębiorstwa. Działalność gospodarcza.	• usługi transportowe – Mieczysław Malec, • meble „Black and White” – Piotr Wadas, • firma cateringowa „Bianca” – Arleta Olejniczak,

Gospodarstwa rolne	Na terenie miejscowości zarejestrowane są 32 gospodarstwa rolne.
KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
Organizacje, stowarzyszenia działające na terenie miejscowości	KÓŁKO ROLNICZE Powstało w 1956 r. Współorganizatorem i prezesem był Mieczysław Rogacki. W składzie Zarządu w czasie działalności Kółka zasiadali: Stanisław Małecki, Jan Walczak, Stanisław Kardasz, Tadeusz Wieczorek, Mieczysław Małkowski, Władysław Majos, Józef Nowak, Władysław Gajda, Kazimierz Kowalewski, Edward Staniszewski. Organizowano szkolenia dla rolników, kupowano narzędzia rolnicze, tj. żniwiarkę konną, dwa aparaty do ochrony roślin oraz dwa wały. Zarząd Kółka Rolniczego sprowadzał materiał siewny, sadzeniaki, nawozy azotowe typu saletrzak i azotniak a także drzewa owocowe. Członkowie Kółka organizowali wycieczki do Warszawy i innych miast w Polsce. W 1964 r. Prezesem Kółka Rolniczego został Ryszard Żywica. Członkami: Jan Kardasz, Władysław Majos. Od 1968 r. prezesem jest Jerzy Rogacki. W skład Zarządu wchodził: Stanisław Wieczorek, Zdzisław Sobociński, Henryk Nawrocki, Jan Kardasz, Ryszard Żywica, Jan Bogdański i Ryszard Staniszewski. W okresie prezesury Jerzego Rogackiego Kółko było prężnie działającą organizacją. Zakupiono narzędzia do uprawy ziemi: siewnik do zboża i buraków, sadzarke, kopaczkę, agregaty do uprawiania ziemi, które sprawne są i użytkowane do dziś. KOŁO GOSPODYŃ WIEJSKICH W PIOŁUNOWIE Powstało z inicjatywy agronoma Szarłasa w 1968 r. Przewodniczącą Koła została Janina Rogacka. W skład Zarządu

	w różnych okresach czasu wchodził: Lucyna Małkowska, Anna Walczak, Stanisława Wieczorek, Stanisława Nawrocka, Janina Zaparucha. Panie organizowały kursy pieczenia, wycieczki. Z pieniędzy składkowych zakupiły zastawę stołową. W 1992 r. zawiesiło swoją działalność. • ZWIĄZEK MŁODZIEŻY WIEJSKIEJ Powstał w 1970 r. Przewodniczącym Koła w Piołunowie został Longin Rogacki. W skład Zarządu wchodził: Maria Małecka, Krystyna Lewandowska, Jan Bogdański, Stefan Małkowski, Stanisław Wieczorek, Jadwiga Rusin, Jerzy Rogacki, Zdzisław Wieczorek, Edward Kołtuński, Janusz Chmielewski. Organizacja w latach 70-tych włączyła się popularną akcją „Każdy kłós na wagę złota”, polegającą na nieodpłatnej pomocy starszym rolnikom przy zbiorze zboża. Związek Młodzieży Wiejskiej i Koło Gospodyń Wiejskich organizowały imprezy kulturalne. • PIOŁUNOWSKIE TOWARZYSTWO SPORTOWE W 2005 r. powstało Piołunowskie Towarzystwo Sportowe „Piołunowianka”. Prezesem został jego założyciel Longin Rogacki. W skład Zarządu weszli: Wiesław Nowak, Agnieszka Żywica, Sławomir Małkowski. W skład Komisji Rewizyjnej wchodził: Ryszard Staniszewski, Stefan Małkowski, Piotr Żywica. Organizacja ma za zadanie krzewienie kultury sportowej na wsi, wspiera i rozpowszechnia kulturę fizyczną i sport. Posiada swój statut i logo. PTS Piołunowianka ma kilka sekcji sportowych tj.: drużynę do piłki siatkowej, tenisa stołowego, drużynę szachową, a także współpracuje z drużynami: Dragon Byczyna, Olimpia Nowa Wieś, Zjednoczeni Czołowo, Kumple Janosika, Sami Swoi, Sportino z
--	--

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

	Dobrego, Kuranty Powalkowice i KS Ziemowit Osięciny. Organizuje turnieje sportowe o zasięgu Powiatowym takie jak: siatkówka halowa, siatkówka plażowa, strzelectwo sportowe, turnieje tenisa i turnieje szachowe.
--	--

IV. Wieś w obiektywie

Przydrożny krzyż w Piolunowie

Świetlica w Piolunowie w 2010 r.

Staw w Piolunowie w 2010 r.

**Otwarcie świetlicy w Piolunowie
Luty 1972 rok**

Koło Gospodyń Wiejskich i Kółko Rolnicze

Wycieczka do Warszawy 1975 rok

Koło Gospodyń Wiejskich i Kółko Rolnicze

Wycieczka do Krakowa 1978 rok

Koło Gospodyń Wiejskich i Kółko Rolnicze

Wycieczka do Trójmiasta 1979 rok

Akcja żniwna 1955 r.

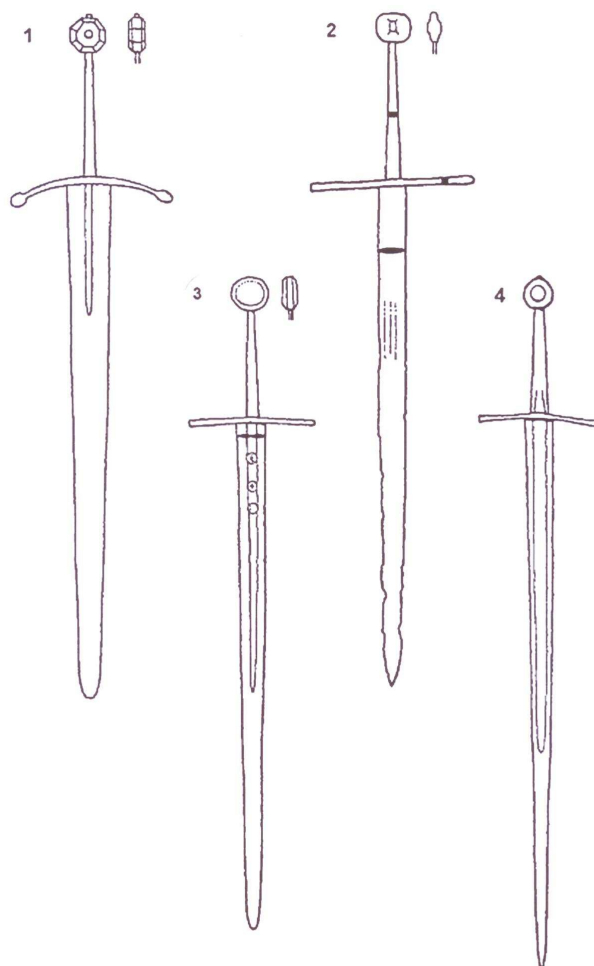
**Mieszkańcy Piołunowa w czynie społecznym
Prace przy budowie świetlicy 1971 r.**

**Mieszkańcy Piolunowa na
Dożynkach Diecezjalno – Powiatowych
w Skulsku
12 września 1999 roku**

Dzień dziecka
(od prawej: Longin Rogacki – prezes PTS Piółunowianka i Jadwiga Małkowska – sołtys
Piółunowa) 2004 r.

Miecze z II poł. XIII - I poł. XIV w.: 1. Elbląg; 2 - Olkusz;
3- Piolunowo k. Płowce; 4. - Płowce

V. ANALIZA „SWOT”

Analiza „SWOT” (Strenghts, Weaknesses, Opportunities, Threats) identyfikuje oraz ocenia silne i słabe strony społeczności oraz przyszłe szanse i zagrożenia wynikające z wpływu otoczenia i zmian w nim zachodzących.

Szansę i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne i słabe strony tkwią w czynnikach wewnętrznych. Analiza tych czynników pozwala zidentyfikować słabe i mocne strony, jej celem jest wykorzystanie mocnych stron i wyeliminowanie słabych.

Silne strony – uwarunkowania, stanowiące mocne strony wsi, elementy przewagi nad innymi, które należy wykorzystać aby osiągnąć zamierzone cele,

Szanse – czyli, czynniki, które mogą być traktowane jako pomocne i przy odpowiednich działaniach wykorzystane jako uwarunkowania sprzyjające rozwojowi wsi.

Słabe strony – obecnie istniejące problemy i bariery, które należy wyeliminować aby nie utrudniały osiągnięciu misji,

Zagrożenia – czyli, czynniki zagrażające realizacji misji, których wpływ może osłabić podejmowane działania.

Plan odnowy miejscowości powinien opierać się na mocnych stronach mieszkańców, powinien eliminować słabości, wykorzystywać pojawiające się szanse oraz unikać przyszłych zagrożeń.

ANALIZA „SWOT”

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
- działają przedsiębiorstwa, - dobra bonitacja gleb-wysokie klasy gruntów rolnych, - zwiększająca się liczba ludzi młodych podejmujących studia wyższe, - wzrost zainteresowania tradycją i historią.	- wymagająca modernizacji świetlica, - brak oświetlenia, - niedostatecznie dobry stan techniczny dróg, - starzejące się społeczeństwo, - brak miejsc rekreacji i wypoczynku, - nie utrwalone tradycje historyczne i pamiątki.
SZANSE	ZAGROŻENIA
- rozwój działalności kulturalnej poprzez rozwój i modernizację świetlicy, - doksztalcanie mieszkańców – szkolenia i kursy organizowane w odnowionej świetlicy, - sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, - zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej.	- niebezpieczeństwo wypadków z powodu złej nawierzchni dróg, - ujemny przyrost naturalny, - brak troski o dobro wspólne, - brak zaangażowania społeczności w rozwój wsi, - migracja młodzieży do miast, - rosnące bezrobocie/brak pracy.

VI. Planowane zadania inwestycyjne

Projekty	Cele	Przeznaczenie	Harmonogram realizacji	Kwota i źródło jej pozyskania
1. Modernizacja i naprawa dróg na terenie sołectwa.	- rozwój infrastruktury drogowej, - poprawa jakości życia mieszkańców, - poprawa komunikacji między miejscowościami, - wzrost atrakcyjności terenu.	Inwestycja ma na celu nie tylko poprawę warunków życia mieszkańców, ale także ma być bodźcem dla przyszłych inwestorów, którzy chcieliby rozwijać swoją działalność na terenie Piołunowa.	2011 r. – 2020 r.	Kwota: 700 tys. zł. Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW
2. Budowa oświetlenia w Piołunowie tj. montaż ok. 15 lamp.	- zwiększenie bezpieczeństwa, - usprawnienie ruchu drogowego, - zapobieganie zdarzeniom w miejscach zagrożonych wypadkami.	Budowa oświetlenia we wsi ma spełniać najważniejszą rolę: wpłynąć na bezpieczeństwo mieszkańców, a tym samym na poprawę jakości życia.	2011 r. - 2020r.	Kwota: 70 tys. zł. Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW
3. Modernizacja świetlicy poprzez: - docieplenie obiektu i malowanie elewacji, - wymiana dachu, - wymiana	- udoskonalenie bazy lokalowej dla działalności kulturowo-oświatowej, szkoleniowej i rozrywkowej, - wzrost estetyki	Realizacja projektu zakładającego modernizację świetlicy zwiększy atrakcyjność miejscowości na zewnątrz,	2011 r. -2020r.	Kwota: 150 tys. zł. Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

podłogi, - zakup wyposażenia do kuchni i świetlicy.	pomieszczeń świetlicowych, – poprawa jakości życia mieszkańców.	estetyczny wygląd świetlicy stanie się wizytówką miejscowości.		
4. Ułożenie kostki brukowej na placu przy świetlicy.	- modernizacja placu uatrakcyjni teren wokół świetlicy, co poprawi jakość życia mieszkańców, w tym mieszkańców z poza obszaru Piołunowa, którzy będą korzystać ze świetlicy.	Inwestycja ma poprawić warunki życia mieszkańców. Ponadto, odnowiony teren wokół świetlicy wpłynie na estetykę miejscowości.	2011r. –2020 r.	Kwota: 30 tys. zł. Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW
5. Budowa placu zabaw dla dzieci.	- stworzenie możliwości aktywnego spędzania czasu na świeżym powietrzu, - wszechstronny rozwój dzieci i młodzieży, - wypełnienie czasu wolnego dzieci, - zapewnienie sprawności fizycznej dzieci, - zdobywanie nowych umiejętności, - nawiązywanie	W związku z tym, że nie ma takiego miejsca we wsi, plac zabaw będzie służył dzieciom jako miejsce aktywnego spędzania wolnego czasu po zajęciach szkolnych, a także w okresie wakacyjnym.	2011 r.-2020r.	Kwota: 25 tys. zł Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIOŁUNOWO

6. Rekultywacja stawu oraz zagospodarowanie terenu wokół stawu.	nowych znajomości. - poprawa estetyki miejscowości, - utworzenie miejsca rekreacji i wypoczynku, - wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców.	Działania w tym zakresie przewidują: - oczyszczenie i pogłębienie stawu, - uporządkowanie terenu wokół stawu z nieczystości, - uporządkowanie brzegów stawu, - zagospodarowanie miejsca pod kątem walorów rekreacyjno-wypoczynkowych.	2011 r.-2020r.	Kwota: 50 tys. zł Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW
7. Budowa boiska sportowego do piłki siatkowej, koszykówki.	- stworzenie możliwości aktywnego spędzania czasu na świeżym powietrzu, - rozwój dzieci i młodzieży, - wypełnienie czasu wolnego dzieci, - zapewnienie sprawności fizycznej dzieci, - zdobywanie nowych umiejętności, - nawiązywanie nowych znajomości.	W związku z tym, że nie ma takiego miejsca we wsi boisko będzie służyło dzieciom jako miejsce aktywnego spędzania wolnego czasu po zajęciach szkolnych, a także w okresie wakacyjnym.	2011 r.- 2020 r.	Kwota: 20 tys. zł Źródła: - budżet gminy - dotacja z PROW

Tereny, na których będą realizowane inwestycje znajdują się na obszarze o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

VII. Podsumowanie

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Piołunowo spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Strategią Rozwoju Powiatu Radziejowskiego, Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz zapisami Strategii Rozwoju Kraju. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb miejscowości Piołunowo opracowano zadania jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie wsi Piołunowo posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy „SWOT”. Planowanymi do realizacji zadaniami we wsi Piołunowo są więc:

1. Modernizacja i naprawa dróg na terenie sołectwa.
2. Budowa oświetlenia w Piołunowie tj. montaż ok. 4 lamp.
3. Modernizacja świetlicy poprzez: docieplenie obiektu i malowanie elewacji, wymiana dachu, zakup wyposażenia do kuchni i świetlicy.
4. Ułożenie kostki brukowej na placu przy świetlicy.
5. Budowa placu zabaw.
6. Rekultywacja stawu oraz uporządkowanie terenu wokół stawu.
7. Budowa boiska sportowego do piłki siatkowej.

Wszystkie wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów, przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych

i lokalnych przedsiębiorców i rolników. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminnych, samorządów wyższego szczebla, instytucji dysponujących środkami unijnymi, przedsiębiorstw użyteczności społecznej oraz firm prywatnych.

VIII. Bibliografia, źródła:

- **Augustyniak S.**, *Zarys dziejów sołectw (miejscowości) Gminy Radziejów*.
- **Ignaczak M.**, *Środowiska Kulturowe – uwarunkowania do ochrony dóbr kulturowych Gminy Radziejów*, Poznań 2001.
- Relacje i materiały Jerzego Rogackiego.
- Relacje i materiały Longina Rogackiego.
- Relacje mieszkańców Piołunowa.
- Relacje i materiały Jadwigi Małkowskiej – sołtysa Piołunowa.
- Studium wykonalności i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radziejów, Radziejów 2008.
- Strategia Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Radziejów 2004.
- Zdjęcia ze zbiorów mieszkańców Piołunowa.

Plan Odnowy Miejscowości został sporządzony zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia MRiRW z 14 lutego 2008 r.